

РЕШЕНИЕ

№ 44

гр. Велико Търново, 08.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ПЪРВИ
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и пети март
през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: КОРНЕЛИЯ КОЛЕВА

Членове: КРАСЕН Г.
Диана Василева

при участието на секретаря Атанаска Ст. Иванова
в присъствието на прокурора С. Г. Ц.
като разгледа докладваното от КРАСЕН Г. Наказателно дело за
възобновяване № 20244000600081 по описа за 2024 година
за да се произнесе, взема предвид следното:

Производството е по Глава тридесет и трета от НПК. Образувано е по
искане на осъдения Т. В. Т., озаглавено „жалба“, за възобновяване на ВЧНД
№ 678/2023год. по описа на Окръжен съд-гр.Плевен.

От съдържанието на искането е видно, че е заявено основание за
възобновяване на делото по чл.422 ал.1 т.5 от НПК, във връзка с допуснати
съществени нарушения по чл.348 ал.1 т.1, т.2 и т.3 от НПК.

Осъденият Т. изразява недоволство от решението по ВЧНД №
678/2023 год. по описа на Окръжен съд-Плевен, с което е потвърдено
определение по ЧНД № 1368/2023год. по описа на РС-Плевен. Излагат се
съображения, че не са изискани необходимите справки за изтърпените
наказания, извършеното групиране не е по най-благоприятния за осъдения
начин, неправилно е приложен чл.24 от НК, завишените на това основание
наказания са явно несправедливи, неправилно не са приспаднати наказания,
които са изтърпени и не са изискани необходимите справки за изтърпените

наказания.

Иска се въззивното решение да бъде проверено по реда на възобновяването и делото да бъде възобновено.

В съдебно заседание осъденият Т. Т. и назначения му служебен защитник адв.Д. П. от АС-Велико Търново поддържат подаденото искане за възобновяване. Осъденият Т. заявява, че наказанието е несправедливо, тъй като се завишават изтърпени наказания, което според него противоречи на закона. Иска да се премахне приложението на чл.24 от НК и да се направи нова кумулация, защото според него наказанието една година и три месеца е изтърпяно, а му е завишено с една година, което в противоречие със закона, който гласи, че наказанието може да се завиши с до една втора. Освен това осъденият иска делото му да се гледа от друг съдия, тъй като според него в нарушение на чл.29 от НПК, делото за групиране в първата и въззивната инстанция е било разглеждано от едни и същи съдии, които са разглеждали НОХД № 1784/2021год. и въззивното дело, по което присъдата по НОХД № 1784/2021год. е потвърдена.

Прокурорът от Великотърновската апелативна прокуратура изразява мотивирано становище за неоснователност на искането за възобновяване и моли съда да не го уважава.

В последната си дума осъденият Т. моли да се възобнови производството по делото и делото да се върне за ново разглеждане.

Великотърновският апелативен съд, като извърши проверка за наличие на основание за възобновяване на делото, в пределите на правомощията си съгласно чл.426 вр. с чл.347 от НПК, намира за установено следното:

Искането за възобновяване на наказателното дело е процесуално допустимо. Предмет на искането е съдебен акт от кръга на визираните в чл. 419 от НПК, непроверен по касационен ред по жалба на страната в чийто интерес се предлага отмяната. Направено е от процесуално легитимирано лице по чл.420 ал.2 от НПК, като от съдържанието на искането се извежда оплакване за наличието на основание за възобновяване по чл.422 ал.1 т.5 НПК, във връзка с допуснати съществени нарушения по чл.348 ал.1 т.1, т.2 и т.3 от НПК. Искането за възобновяване е подадено в предвидения в чл.421 ал.3 от НПК шестмесечен срок.

Разгледано по съществото, искането за възобновяване на наказателното дело е частично основателно, като съображенията за това са следните:

С определение № 702 от 11.07.2023год., постановено по ЧНД № 1368/2023год. по описа на Районен съд-гр.Плевен по реда на чл.306 ал.1 от НПК, е извършено групиране на наложени наказания на осъдения Т. В. Т., както следва:

На основание чл. 25 ал.1 във вр. с чл. 23 ал.1 от НК, на осъдения Т. В. Т. е определено общо наказание измежду наложените му такива с присъди по НОХД № 35 от 2010 година и НОХД № 284 от 2010 година и двете по описа на Районен съд - Кнежа, най-тежкото от тях - ПРОБАЦИЯ за срок от 1 година и 6 месеца.

На основание чл. 25 ал.2 от НК е приспаднато от общото наказание по първата група фактически изтърпяното наказание пробация по НОХД № 35 от 2010 година по описа на Районен съд - Кнежа при следните пробационни мерки: задължителна регистрация по настоящ адрес за срок от една година, задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от една година и безвъзмезден труд в полза на обществото 120 часа за една година, считано от 23.09.2010 година до 23.09.2011 година.

На основание чл. 25 ал.1 във вр. с чл. 23 ал.1 от НК, на осъдения Т. В. Т. е определено общо наказание измежду наложените му такива с присъди по НОХД № 604 от 2011 година и НОХД № 739 от 2011 година и двете по описа на Районен съд - Плевен, както и НОХД № 102 от 2011 година по описа на Районен съд - Кнежа, най-тежкото от тях - 3 месеца лишаване от свобода при строг режим.

На основание чл. 25 ал.2 от НК е приспаднато от общото наказание по втората група фактически изтърпяното наказание в Затвора - Плевен лишаване от свобода за срок от 3 месеца по НОХД № 102 от 2011 година по описа на Районен съд - Кнежа, считано от 05.06.2014 година до 05.09.2014 година.

На основание чл. 25 ал.1 във вр. с чл. 23 ал.1 от НК, на осъдения Т. В. Т. е определено общо наказание измежду наложените му такива с присъди по НОХД № 386 от 2013 година по описа на Районен съд - Червен бряг, НОХД № 32 от 2014 година по описа на Районен съд - Кнежа, НОХД № 190

от 2015 година по описа на Районен съд - Кнежа, НОХД № 233 от 2012 година по описа на Районен съд - Червен бряг и НОХД № 243 от 2011 година по описа на Окръжен съд - Плевен, най-тежкото от тях - 1 година и 2 месеца лишаване от свобода при строг режим.

На основание чл. 25 ал.2 от НК е приспаднато от общото наказание по третата група фактически изтърпяното наказание в Затвора - Плевен лишаване от свобода за срок от 1 година и 2 месеца по НОХД № 386 от 2013 година по описа на Районен съд - Червен бряг, считано от 05.09.2014 година до 06.10.2015 година /в това число зачетена пробация и задържане под стража/.

На основание чл. 25 ал.1 във вр. с чл. 23 ал.1 от НК, на осъдения Т. В. Т. е определено общо наказание измежду наложените му такива с присъди по НОХД № 513 от 2017 година по описа на Районен съд - Троян, НОХД № 587 от 2018 година по описа на Районен съд - Плевен, НОХД № 272 от 2017 година по описа на Районен съд - Червен бряг и НОХД № 170 от 2018 година по описа на Районен съд - Кнежа, най-тежкото от тях - 4 месеца лишаване от свобода при строг режим.

На основание чл. 24 от НК е увеличено общото наказание по четвъртата група с 2 месеца лишаване от свобода и е постановено осъдения да изтърпи 6 месеца лишаване от свобода при строг режим.

На основание чл. 25 ал.2 от НК е приспаднато от общото наказание по четвъртата група фактически изтърпяното наказание в Затвора - Плевен лишаване от свобода за срок от 6 месеца по ЧНД № 35 от 2019 година по описа на Районен съд - Кнежа /общо най-тежко наказание по НОХД № 513 от 2017 година по описа на Районен съд - Троян, НОХД № 587 от 2018 година по описа на Районен съд - Плевен, НОХД № 272 от 2017 година по описа на Районен съд - Червен бряг и НОХД № 170 от 2018 година по описа на Районен съд - Кнежа/, считано от 07.04.2019 година до 08.08.2019 година.

На основание чл. 25 ал.1 във вр. с чл. 23 ал.1 от НК, на осъдения Т. В. Т. е определено общо наказание измежду наложените му такива с присъди по НОХД № 1784 от 2021 година по описа на Районен съд - Плевен и НОХД № 39 от 2013 година по описа на Районен съд - Кнежа, най-тежкото от тях - 4 години лишаване от свобода при строг режим.

На основание чл. 24 от НК е увеличено общото наказание по петата

група с 1 година лишаване от свобода и е постановено осъдения да изтърпи 5 години лишаване от свобода при строг режим.

На основание чл. 25 ал.2 от НК е приспаднато от общото наказание по петата група фактически изтърпяното наказание в Затвора - Плевен лишаване от свобода за срок от 7 месеца и 15 дни по НОХД № 1784 от 2021 година по описа на Районен съд - Плевен, считано от 27.06.2023 година до 11.07.2023 година /в това число арест, считано от 30.11.2022 година до 27.06.2023 година - 6 месеца и 27 дни, от работа - 4 дни/.

Постановено е отделно изтърпяване на наложеното на осъдения Т. наказание по НОХД № 10499 от 2020 година по описа на Районен съд - София, а именно 6 месеца лишаване от свобода при строг режим, фактически изтърпяно през периода 26.06.2020 година - 20.11.2020 година.

По подадена въззивна жалба от осъдения Т. В. Т. срещу определението по ЧНД № 1368/2023год. по описа на Районен съд-гр.Плевен, с оплаквания за неправилно приложение на чл.24 от НК, за предубеждение на докладчика по делото на първоинстанционния съд, по съображения, че същият е участвал в състава на съда, който му е издал осъдителната присъда и за това, че неправилно не са приспаднати част от изтърпените наказания, било образувано ВЧНД № 678/2023год. по описа на Окръжен съд-гр.Плевен.

С решение № от 17 от 19.01.2024год., постановено по ВЧНД № 678/2023год. по описа на Окръжен съд-гр.Плевен, въззивният съд потвърдил определение № 702 от 11.07.2023год., постановено по ЧНД № 1366/2023год. по описа на Районен съд-гр.Плевен, като намерил жалбата за осъдения за неоснователна.

Решението на въззивната инстанция, като неподлежащо на касационно обжалване, е влязло в сила на 19.01.2024год. и не е проверявано по касационен ред. На същата дата е влязло в сила и потвърденото с въззивното решение определение на първоинстанционния съд.

Следва да се отбележи, че когато по едно и също наказателно производство са постановени актове на първа и въззивна инстанция, както е в настоящия случай, на проверка по реда на Глава тридесет и трета от НПК подлежи акта постановен от въззивния съд.

Настоящият състав намира, че първо следва да обсъди въпроса дали

е основателно заявеното с искането за възобновяване оплакване за допуснато съществено нарушение по чл.348 ал.1 т.2 от НПК. От съдържанието на искането за възобновяване и доводите изложени в съдебно заседание от осъдения и неговия защитник е видно, че се излагат съображения, които могат да се отнесат към допуснати съществени нарушения на процесуалните правила по смисъла на чл.348 ал.3 т.1 и т.3 от НПК. Към съображенията на осъдения за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила по смисъла на чл.348 ал.3 т.1 от НПК, следва да се отнесе това за непълнота на доказателствените материали по делото във връзка с установяване на обстоятелствата какви наказания осъденият е изтърпял- нарушения по чл.13 и чл.107 ал.2 от НПК. Към съображенията на осъдения за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила по смисъла на чл.348 ал.3 т.3 от НПК, следва да се отнесе възражението му, че в нарушение на чл.29 от НПК в състава на първоинстанционния съд постановил определението и в състава на въззивния съд, постановил решението, са участвали съдии, които преди това са участвали в състава на съда постановил последната влязла в сила присъда, влизаща в масата на групирането и в състава на въззивния съд, постановил решение, с което тази присъда е била потвърдена.

Възражението за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила по смисъла на чл.348 ал.3 т.3 от НПК е неоснователно. Участието в състава на съда в производство по чл.306 ал.1 т.1 от НПК на съдия, който е постановил присъда или въззивно решение, с която тя е потвърдена, не е основание по чл.29 ал.1 или ал.2 от НПК за отвод на този съдия в производство по чл.306 ал.1 т.1 от НПК, когато осъждането по тази присъда е едно от осъжданията, предмет на производството по групиране. Такова участие не представлява абсолютно основание за отвод по чл.29 ал.1 т.1 б. „а“ от НПК, нито е основание за отвод по чл.29 ал.2 от НПК, тъй като само въз основа на това обстоятелство не може да се изведе извод за предубеденост или заинтересованост на същия съдия. Аргумент в подкрепа на изложеното е обстоятелството, че въпросът за приложението на чл.23-25 от НК, съгласно чл.301 ал.1 т.3 от НПК е един от въпросите, които съдът следва да реши при постановяване на присъдата и само, ако не е приложил чл.25 от НПК с присъдата, този въпрос може да бъде решен по реда на чл.306 ал.1 т.1 от НПК. Съгласно разпоредбата на чл.39 ал.1 от НПК, когато трябва да се определи общо наказание за няколко престъпления, за които има влязла

в сила присъди, постановени от различни съдилища, компетентен е съдът, който е постановил присъдата, която последно е влязла в сила. Това разрешение на законодателя е заради това, че съдът, който е постановил последната влязла в сила присъда е този, който разполага с най-пълни данни за осъдения. Ето защо е лишено от основание оплакването на осъдения, че в нарушение на чл.29 от НПК, делото за групиране в първата и въззивната инстанция е било разглеждано от съдии, които са разглеждали НОХД № 1784/2021год. и въззивното дело, по което присъдата по НОХД № 1784/2021год. е потвърдена. Това е последната влязла в сила присъда според приложената в делото справка за съдимост на осъдения. Предвид изложените съображения, състава на съда постановил определението по ЧНД № 1368/2023год. на РС-Плевен и състава на съда постанови решението по ВЧНД № 678/2023год. на ОС-Плевен не са незаконни и липсва допуснато съществено нарушение на процесуалните правила по смисъла на чл.348 ал.3 т.3 от НПК.

В конкретният случай е неоснователно и оплакването за допуснато нарушение на процесуалните правила по чл.13, и чл.107 ал.2 от НПК. По делото са събрани всички доказателства, необходими за правилното му решаване, включително и тези за изясняване на обстоятелствата относно изтърпените в миналото наказания от осъдения, с оглед приспадането им на основание чл.25 ал.2 от НК.

Неоснователно е и оплакването на осъдения за допуснати съществени нарушения по чл.348 ал.1 т.1 и т.3 от НПК, изразяващи се в извършването на групиране не по на-благоприятния за осъдения начин, неправилно приложение на чл.24 от НК и явна несправедливост на завишените на това основание наказания. При установените обстоятелства относно миналите осъждания на осъдения Т. Т., групирането на наказанията е извършено при спазване на принципа за групиране по най-благоприятния за осъдения начин. Осъденият и защитникът му не посочват кой начин според тях евентуално би бил по-благоприятен за осъдения. Възраженията за неправилно приложение на чл.24 от НК и за явна несправедливост на наложените наказания по четвъртата и петата обособена групи също са лишени от основание. В конкретният случай чл.24 от НК правилно е бил приложен, като са отчетени многобройните осъждания на Т., които свидетелстват за упорита престъпна дейност и високата лична степен на

обществена опасност на осъдения, като въззивния съд допълнително е отчетел и данните съдържащи се в изискания от него пробационен доклад. Направеното от осъдения възражение, че в нарушение на чл.24 от НК наказанието една година и три месеца лишаване от свобода е било увеличено с една година, като увеличението е повече от една втора, е неоснователно. В конкретният случай наказанието една година и три месеца лишаване от свобода, наложено по НОХД № 39/2013год., е групирано в петата обособена група с наказанието четири години лишаване от свобода, наложено по НОХД № 1784/2021год. на РС-Плевен и на основание члб.25 ал.1 вр. с чл.23 ал.1 от НК е било определено общо наказание четири години лишаване от свобода. Именно това общо наказание четири години лишаване от свобода е увеличено на основание чл.24 от НК с една година, като увеличението на общото наказание не е с повече от една втора и така увеличеното наказание- пет години лишаване от свобода, не надминава сбора от отделните наказания, който е пет години и три месеца.

Оплакването на осъдения Т. за допуснато съществено нарушение по чл.348 ал.1 т.1, във връзка с приложението на чл.25 ал.2 от НК е частично основателно. От приетите като писмени доказателства в първата инстанция справка за съдимост на осъдения Т., писмо-справка изх. № 2979/06.07.2023год от Затвора-Плевен, писмо- справка рег. № И-7898/07.07.2023год. от ГДИН и писмо изх. № 3014/07.07.2023год. от Затвора-Плевен се установява, че осъденият Т. на 30.11.2022год. е изтърпял изцяло наложеното му с определение № 124/10.11.2022год. по ЧНД № 234/2022год. на РС-Кнежа общо наказание една година и три месеца лишаване от свобода, определено на основание чл.25 ал.1 вр. с чл.23 ал.1 от НК, като най-тежкото измежду наложените му наказания по НОХД № 39/2013год. на РС-Кнежа, НОХД № 386/2013год. на РС-Червен бряг, НОХД № 32/2014год. на РС-Кнежа, НОХД № 190/2015год. на РС-Кнежа, НОХД № 233/2012год. на РС-Червен бряг и НОХД № 243/2011год. на РС-Кнежа. Най-тежкото от тези наказания- една година и три месеца лишаване от свобода, е наложено по НОХД № 39/2013год. на РС-Кнежа.

С определение № 702 от 11.07.2023год., постановено по ЧНД № 1368/2023год. по описа на Районен съд-гр.Плевен, потвърдено с решение № 17 от 19.01.2024год., постановено по ВЧНД № 678/2023год. по описа на

Окръжен съд-гр.Плевен, наказанието една година и три месеца лишаване от свобода, наложено по НОХД № 39/2013год. на РС-Кнежа, е включено в петата група заедно с наказанието по НОХД № 1784/2021год. на РС-Плевен, като на основание чл.25 ал.1 вр. с чл.23 ал.1 и чл.24 от НК е определено общо наказание пет години лишаване от свобода, на основание чл.25 ал.2 от НК е приспаднато частично изтърпяното наказание по НОХД № 1784/2021год. на РС-Плевен и не е приспаднато изтърпяно наказание по НОХД № 39/2013год. на РС-Кнежа. Със същото определение в третата обособена група са включени наказанията по НОХД № 386/2013год. на РС-Червен бряг, НОХД № 32/2014год. на РС-Кнежа, НОХД № 190/2015год. на РС-Кнежа, НОХД № 233/2012год. на РС-Червен бряг и НОХД № 243/2011год. на РС-Кнежа, като е определено общо най-тежко наказание една година и два месеца лишаване от свобода /наложено по НОХД № 386/2013год. на РС-Червен бряг/ и на основание чл.25 ал.2 от НК е приспаднато изтърпяно наказание една година и два месеца лишаване от свобода. При това положение следва да се обсъди въпроса дали при изпълнение на определеното общо наказание пет години лишаване от свобода по петата група, част от изтърпяното общо наказание по ЧНД № 234/2022год. на РС-Кнежа /което е включвало и наказанието една година и три месеца лишаване от свобода по НОХД № 39/2013год. на РС-Кнежа/ не следва да се приспадне на основание чл.25 ал.2 от НК, като частично изтърпяно наказание по НОХД № 39/2013год. на РС-Кнежа, като се има предвид това, че по третата група е приспаднато като изтърпяно наказание една година и два месеца лишаване от свобода, а по ЧНД № 234/2022год. на РС-Кнежа осъденият е изтърпял наказание една година и три месеца лишаване от свобода. Съгласно предложеното в писмо изх. № 3014/07.07.2023год. от Затвора-Плевен, при изпълнение на общото наказание по петата обособена група, освен периода на частично изтърпяното наказание по НОХД № 1784/2021год. на РС-Плевен, следва да се приспадне и периода на изтърпяно наказание от 31.10.2022год. до 30.11.2022год. Този период в конкретния случай се явява частично изтърпяно наказание по НОХД № 39/2013год. на РС-Кнежа, което на основание чл.25 ал.2 от НК също следва да се приспадне при изпълнение на определеното по петата група общо наказание пет години лишаване от свобода.

По отношение на определените общи наказания по останалите обособени групи, изтърпените наказания правилно са приспаднати и не е

допуснато нарушение чл.25 ал.2 от НК.

Предвид горното, Великотърновският апелативен съд намира, че Плевенският окръжен съд е допуснал съществено нарушение на закона, тъй като при изпълнение на общото наказание пет години лишаване от свобода по петата обособена група, на основание чл.25 ал.2 от НК, освен периода на частично изтърпяното наказание по НОХД № 1784/2021год. на РС-Плевен, е следвало да се приспадне и периода на изтърпяно наказание от 31.10.2022год. до 30.11.2022год., което в случая се явява частично изтърпяно наказание по НОХД № 39/2013год. на РС-Кнежа.

Допуснатото нарушение по чл.348 ал.1 т.1 от НПК е съществено и съставлява основание по чл.422 ал.1 т.5 от НПК за възобновяване на делото.

В конкретният случай допуснатото съществено нарушение по чл.348 ал.1 т.1 НПК може и следва да бъде отстранено от Великотърновския апелативен съд в настоящото производство по възобновяване, чрез изменение на въззивното решение на основание чл.425 ал.1 т.4 от НПК, тъй като основанията за това са в полза на осъдения Т. В. Т..

По изложените съображения следва да се възобнови ВЧНД № 678/2023год. по описа на Окръжен- гр.Плевен, след което да се измени постановеното по него въззивно решение № 17 от 19.01.2024год. в частта, с която е потвърдено определение № 702 от 11.07.2023год., постановено по ЧНД № 1368/2023год. по описа на Районен съд-гр.Плевен в частта за приложението на чл.25 ал.2 от НК по отношение на определеното на основание чл.25 ал.1 вр. с чл.23 ал.1 и чл.24 от НК общо наказание пет години лишаване от свобода по петата обособена група, в която са групирани наказанията по НОХД № 1784/2021год. на РС-Плевен и НОХД № 39/2013год. на РС-Кнежа, като при изпълнение на определеното общо наказание пет години лишаване от свобода, освен частично изтърпяното наказание по НОХД № 1784/2021год. на РС-Плевен, на основание чл.25 ал.2 от НК следва да се приспадне и частично изтърпяното наказание по НОХД № 39/2013год. на РС-Кнежа през периода от 31.10.2022год. до 30.11.2022год.

В останалата му част искането на осъдения Т. В. Т. за възобновяване на ВЧНД № 678/2023год. по описа на Окръжен съд-гр.Плевен е неоснователно и следва да се остави без уважение.

Водим от горното и на основание чл.425 ал.1 т.4 от НПК,

Великотърновският апелативен съд:

РЕШИ:

ВЪЗОБНОВЯВА ВЧНД № 678/2023год. по описа на Окръжен съд-гр.Плевен.

ИЗМЕНЯ решение № 17 от 19.01.2024год., постановено по ВЧНД № 678/2023год. по описа на Окръжен съд-гр.Плевен в частта, с която е потвърдено определение № 702 от 11.07.2023год., постановено по ЧНД № 1368/2023год. по описа на Районен съд-гр.Плевен в частта за приложението на чл.25 ал.2 от НК по отношение на определеното на осъдения Т. В. Т. на основание чл.25 ал.1 вр. с чл.23 ал.1 и чл.24 от НК общо наказание пет години лишаване от свобода по петата обособена група, в която са групирани наказанията по НОХД № 1784/2021год. на РС-Плевен и НОХД № 39/2013год. на РС-Кнежа, като при изпълнение на определеното общо наказание пет години лишаване от свобода, освен частично изтърпяното наказание по НОХД № 1784/2021год. на РС-Плевен, на основание чл.25 ал.2 от НК приспада и частично изтърпяното наказание по НОХД № 39/2013год. на РС-Кнежа през периода от 31.10.2022год. до 30.11.2022год.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за възобновяване в останалата част.

Решението не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____